

Den grønne realisme giver sig også på anden vis udtryk i en god balance: Danmark kan via denne lovændring i endnu højere grad end i dag blive et sandt eldorado for lystfiskere og andre naturelskere. Hvad er bedre end at stresser af i Danmarks herlige natur langt fra byens larm med en fiskestang? De danske vandløb har en magnetisk tiltrækningskraft til gavn for danskernes friluftsliv og for dansk turisme.

Det er klart, at fiskene ikke kan passere tør-lagte vandløb. Derfor kommer de døde åer til at virke som en prop i vandløbssystemet. Ved hele tiden at sikre, at mindst 50 pct. af årets laveste vandføring er til stede, vil fisk, bunddyr og planter fortsat kunne trives.

Som balancepunkt i den grønne realisme er der som led i lovforslagets indledende forhandling givet en vigtig indrømmelse til Dansk Dambrugerforening. Den består i, at dambrugene nu får mulighed for mere end 50 pct. af minimumsvandføringen i perioder med større vandmængder, typisk i efterårs- og forårstiden.

Det er Socialdemokratiets håb, at der kan ske en fleksibel og ubureaukratisk udmøntning af lovforslagets hensigter med vægt på sikring af vandføringen i de døde åer og med vægt på anlægsinvesteringer til at opnå det formål.

Hermed understøttes hensigten med lovforslaget: at finde en samlet løsning på vandfø-rings- og passageproblemer inden for en forholdsvis kort tidshorisont for at opnå tilfredsstillende vandkvalitet og opfølgning af vandmiljøplanens store investeringer.

Det er via dette lovforslag lykkedes at dele sol og vind eller måske snarere sol og vand lige: Natur og miljø får sit, og erhvervet får sit.

På den baggrund siger Socialdemokratiet ja til dette udmærkede lovforslag om grøn realisme, som skal træde i kraft den 1. juli 1995.

Henning Urup (V):

I Venstre er vi enige med ministeren i, at vi skal tilpasse vandløbsforholdene i vore vandløb på en sådan måde, at vi sikrer faunapassage op og ned gennem vandløbene – fisk og smådyr skal kunne passere forbi et dambrug – og derfor er det nødvendigt at gøre noget ved de døde åstrækninger, som jo findes nogle steder i dag.

Vi er enige om målet, men vi er slet ikke enige om midlerne.

Miljøministeren har fremsat et lovforslag, der ville blive fatalt for et helt erhverv. Den vandmængde, det enkelte dambrug ifølge lovforslaget ville få til rådighed, ville være så begrænset,

at langt størsteparten af vore dambrug ville være urentable at drive.

Dambrugsejerne har gennem de seneste år investeret store summer i miljøforbedrende foranstaltninger, der er effektive, og som beviser, at erhvervets vilje til at løse opgaver, når det kræves, er til stede. Derfor er det urimeligt efterfølgende at fremsætte et ultimativt lovforslag, hvor man kan vælge mellem tvangsauktion og ekspropriation.

Dambrugerne kan ganske enkelt ikke få økonomi i deres virksomhed, hvis de året rundt kun må indvinde halvdelen af den gennemsnitlige vandmængde, der er til rådighed i sommermånederne.

Der skal findes en alternativ løsning på dette problem, som giver plads for alle. Det er et spørgsmål om en rimelig balance, og sådanne løsninger skal findes ved samarbejde og ikke diktat.

Et møde først i januar mellem miljøministeren og erhvervet gav ellers forhåbninger om en løsning, men lovforslaget fremkommer nu i uændret skikkelse bortset fra en dispensationsmulighed, der er indføjet i den skriftlige fremsættelse. Man kan undre sig over, hvilken gavn det egentlig gør at sende et lovforslag til høring, når det ikke senere får nogen indflydelse af betydning på lovteksten.

Med den firkantede håndtering af fremsættelsen af dette lovforslag kan man roligt sige at miljøministeren har forurenset erhvervsklimaet i Danmark.

I Venstre vil vi arbejde for en løsning, der sigter på det, sagen egentlig drejer sig om, nemlig hvor meget vand der kræves i et vandløb for at sikre faunapassage, når det kombineres med etablering af fiskestryg, tilbageførsel af vand osv.

Vi vil i udvalgsarbejdet bruge den tid, der skal til for at finde en acceptabel løsning både for naturen og for dambrugserhvervet.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

På to områder synes jeg ikke hr. Henning Urups udsagn skal stå uimodt.

For det første synes jeg, hr. Urup må se den kendsgerning i øjnene, at den tidligere borgerlige regering ved en bekendtgørelse af 5. april 1989 om ferskvandsdambrug, som er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, sagde, at man skulle opnå de samme mål, som der ligger i dette lovforslag, bare i løbet af en 4-årig periode.